

113

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 lutego 1938 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Komunikacji o sposobie i terminach spłacenia obligacji Kolei Herby — Kielce.

Na podstawie art. 3 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. o przerachowaniu obligacji Kolei Herby — Kielce (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 11) zarządzam co następuje:

§ 1. Nieumorzone $4\frac{1}{2}\%$ obligacje Kolei Herby — Kielce wraz ze wszystkimi zaległymi a nieprzedawnionymi kuponami podlegają spłaceniu w gotowiznie przez przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe”.

§ 2. W celu uzyskania spłaty posiadacze obligacji, zarejestrowanych i ostemplowanych na podstawie rozporządzeń Ministra Skarbu z dnia 11 września 1926 r. o rejestracji i ostemplowaniu obligacji Kolei Herby — Kielce (Dz. U. R. P. Nr 100, poz. 576) i z dnia 10 lutego 1936 r. o dodatkowej rejestracji i stemplowaniu obligacji Kolei Herby — Kielce (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 120), oraz posiadacze obligacji nie zarejestrowanych i nie ostemplowanych winni

złożyć oryginalne tytuły w Ministerstwie Komunikacji w Kasie Głównej Polskich Kolei Państwowych. Tytuły należy złożyć przy podaniu nie ostemplowanym. W podaniu należy wyszczególnić obligacje według serii i numerów.

§ 3. Zapłata za obligacje nastąpi w ciągu sześciu tygodni od dnia złożenia podania przy zastosowaniu przepisów o wzajemności i odwecie § 43 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatnoprawnych (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr 30, poz. 213). O ile obligacje zostaną złożone bez kuponów, które nie uległy przedawnieniu, wartość brakujących kuponów potrąci się od należności za obligacje.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

114

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 26 lutego 1938 r.

o zmianie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 7 czerwca 1920 r. w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. o obywatelstwie Państwa Polskiego.

Na podstawie art. 15 ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. o obywatelstwie Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 44) w brzmieniu, ustalonym art. 4 pkt 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w niektórych działach administracji państwowej (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976), zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 7 czerwca 1920 r. w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. o obywatelstwie Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 320) wprowadza się zmiany następujące:

1) Art. 6 otrzymuje brzmienie:
„Obywatelstwo polskie traci, kto:
1) nabył obywatelstwo państwa innego lub
2) przyjął urząd publiczny albo wstąpił do służby wojskowej w państwie obcym bez zgody właściwego wojewody (Komisarza Rządu na m. st. Warszawę), wyrażonej w przypadkach

zamiaru wstąpienia do służby wojskowej w państwie obcym w porozumieniu z właściwym dowódcą okręgu korpusu.

Osoby, podlegające powszechnemu obowiązkowi wojskowemu, tracą obywatelstwo polskie wskutek nabycia obywatelstwa państwa innego po zwolnieniu ich od tego obowiązku”.

2) Art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Powiatowe władze administracji ogólnej wydawać będą na prośbę obywateli polskich, nie podlegających powszechnemu obowiązkowi wojskowemu, poświadczenia według wzoru Nr 3 stwierdzające, że przeciw zamierzonemu przez nich nabyciu obywatelstwa obcego nie zachodzą ze stanowiska ustaw Państwa Polskiego żadne przeszkody i że w razie nabycia obywatelstwa obcego utracą obywatelstwo polskie. Analogiczne poświadczenia według wzoru Nr 4 wydawać będą te władze osobom, podlegającym powszechnemu obowiązkowi wojskowemu, jeśli osoby te uzyskały zwolnienie od tego obowiązku.